

HOÀNG XUÂN SƠN

MƯA MÙA NƯỚC LỚN

Rồi cuốn trôi đi nhánh củi mục
khi mùa mưa lũ nước tràn sông
nhà ở bên tê múi Đập Đá
ngó đất trời dạ cũng sầu mong

Giờ này chần ảm e còn ngủ
ôm vai mưa mộng tiếng ru dài
có thấy băng khuàng hồn bão rớt
và có mơ mộng nghĩ một ai

Nước xiết chân rồi đò không lại
thương thương này gởi gió qua bờ
gởi màu mây xám giăng ô cửa
cho nhớ nhung mềm những sợi thơ

Buồn lắm mênh mông triều sóng bạc
như người cất rớt đứng cô đơn
bèo trôi ra biển rồi mất biệt
còn chút rêu rong bỏ lại nguồn

Làm sao bỗng nhớ rằng như đã
trong tiếng hò ới nặng những tình
rủ Huế đi xem mùa thủy tích
phố, đò và mây nước nằm nghinh

Mai nước xuống rồi trường học lại
qua ngày lễ lụt ngóng hình nhau
đón đưa cho thỏa niềm canh cánh
và nắng xinh thêm buổi hẹn đầu

{Văn Học hải ngoại 1992
Huế Buồn Chi 1993}

MƯA

mưa bay trong đầu
mưa sầu trên tóc
mưa khóc đôi hàng
mưa quàng áo trắng
mưa lẫn gấu quần
ướt đầm vai nhỏ
mưa nằm quán trọ
mưa gõ vách buồn
mưa tuôn sách vở
mưa thổi qua đời
mưa ới nhè nhẹ

{ báo Văn VN 1966 }

MỘT BÀI MƯA CŨ

bước qua tháng sáu
mưa
rồi
khoanh tay ở một thế ngồi
nghe mưa
năm này. cùng với năm xưa
năm nào cũng có một mùa trúng mưa
ước chi tình được trúng mùa
cái ô che nắng
để mưa
chùng
chình

{ Quyểnbook 1995 }

MƯA ĐUỐI CHIỀU

tặng Lữ Quỳnh [gặp lại sau 31 năm đào tị]

nghe mưa
đầu ngổ loang dần
ướt xanh lên những kỷ trần
bụi
bờ
mình nằm trong chái ầu ơ
nhà. hay thuyền. vẫn
vô bờ vô thân
vô phương
thì cũng có lần
chộ em qua đó
mà trần ai như
chiều vàng khè
đục. ảm. như
hát thoi chiều hỡi!
bóng
lừ đừ
trôi
{ tháng sáu, 21 }

